

چرا مداخله‌های خارجی ایالات متحده می‌تواند به سقوطش بینجامد؟

هژمونی تخیلی

به نظر می‌رسد واشنگتن، لندن و برخی پایتخت‌های اروپای شرقی، مصمم به مبارزه در راستای شکست روسیه هستند و در این راستا از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کنند. هنری کیسینجر سیاستمدار آمریکایی اذعان کرده است، اوگراین باید برای کمک به پایان دادن تهاجم، قلمرو خود را به روسیه واگذار کند؛ در حالی که احتمالاً خودش هم می‌داند که غرب با وارد شدن در جنگ علیه روسیه در شرف ارتکاب اشتباه بزرگ دیگری است....

پس از واگذاری بخش انرژی یمن به عربستان با توافق دولت وابسته در فرصت آتش بس صنعا رخ داد

سرفت نفتی امارات و عربستان از یمن

غارت چند صد هزار بشکه نفت خام توسط تانک‌های عربستانی و اماراتی در فرصت آتش بس سازمان ملل، مقامات صنعا را در پذیرش تمدید صلح موقت دچار تردید بسیاری کرده است. به گزارش خبرگزاری «سبأ»، در آخرین شبیخون عربستان و امارات به نفت و گاز یمن، یک نفتکش اماراتی ۴۰۰ هزار بشکه نفت خام به ارزش بیش از ۴۳ میلیون و ۶۴۰ هزار دلار را از بندر رضوم در استان شبوه خارج کرده است....

چرا طرح «ناتوی عربی» در عمل ناممکن است؟

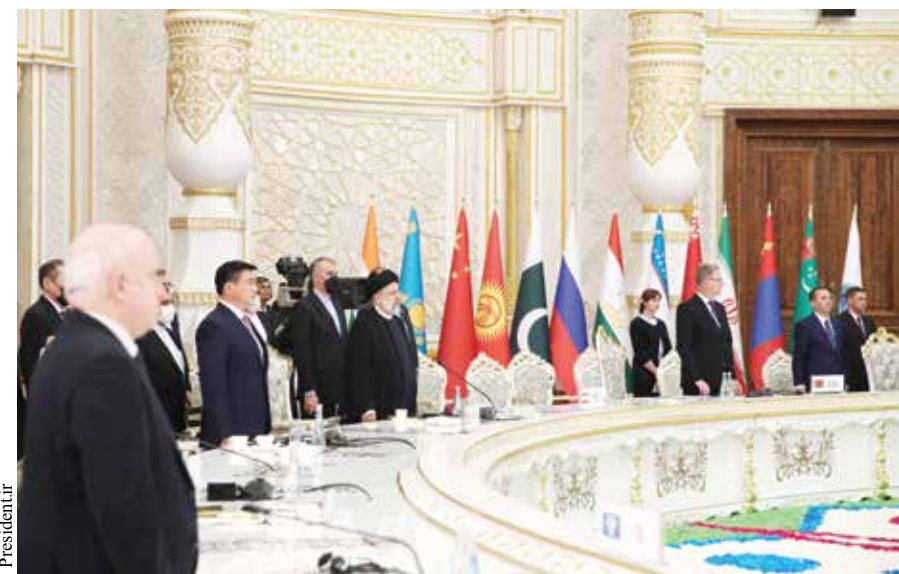
ائتلاف سازی کاغذی

صفحه ۶ را بخوانید

سیاست همسایگی و موازنه جغرافیایی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران

ژئوپلیتیک ایران؛ کانون اتصال کشورهای منطقه

هادی غلامنیا
کارشناس اقتصاد سیاسی بین‌الملل

سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در سال‌های پس از انقلاب اسلامی، به دلیل ادراک تهدید از سوی ایالات متحده (به علت تلاش برای تغییر رژیم در ایران) و رژیم بعث عراق و برخی هم‌پیمانان منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای آن رژیم (به دلیل راه‌اندازی جنگ تحمیلی علیه ایران)، حالتی واکنشی و در پاسخ به تهدیدات مذکور طراحی می‌شد. حمله نظامی ایالات متحده به افغانستان و عراق به ترتیب در سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۳ به این درک امنیتی از تهدید عمق بیشتری بخشید؛ چراکه بی‌نظمی در عراق خطر تروریسم را افزایش می‌داد. با این تحول، افغانستان هم به نقاط خلأ امنیتی که جمهوری

اسلامی ایران باید با آن مواجه می‌شد، اضافه شد. پس از سال ۲۰۰۶ و شروع تحریم‌های هسته‌ای غرب علیه ایران، رویکرد جدیدی پیش‌روی جغرافیای سیاست خارجی ایران قرار گرفت و آن هم راهبردی نگاه به شرق به‌عنوان جایگزین اروپا و آمریکا بود. در این راهبرد، جذب سرمایه‌گذاری خارجی، تجارت، کمک‌های امنیتی و حمایت سیاسی بخصوص در شورای امنیت سازمان ملل متحد از ایران، موضوعاتی بود که از طریق همکاری با قدرت‌های شرقی محقق می‌شد. با این اتفاق، عمق تعاملات بین‌المللی ایران گسترش یافت اما از استحکام مناسبی برخوردار نشد، چرا که در سال ۲۰۱۳ و با روی کار آمدن دولت روحانی، سطح مناسبات سیاسی با شرق کاهش یافت. در این دوران، بازم غرب و رژیم‌های بین‌المللی غرب، مجدداً به محور اصلی مناسبات بین‌المللی ایران تبدیل شدند که با روی کار آمدن دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور تندرو ایالات متحده و بازگرداندن تحریم‌هایی که باید ذیل قطعنامه ۲۲۳۱ سازمان ملل متحد لغو/تعلیق می‌شدند، همه اقدامات دولت بی‌اثر شد، تاجایی که رهبر حکیم انقلاب از تعبیر «خسارت محض» از رویکرد برجامی دولت دوازدهم و سیزدهم یاد کردند. با این حال، با استقرار دولت سیزدهم سیاست خارجی ایران با تغییر محتوایی و جغرافیایی ویژه‌ای روبه‌رو شد. میراث هشت ساله دولت قبل که موجب دوری نسبی همسایگان قدرت‌های در حال ظهور و برخی دولت‌های همراه از منظر سیاسی شد، باید مورد جراحی قرار می‌گرفت. در بعد محتوایی، دولت سیزدهم به‌شمار می‌رود، از یک سو تجارت خارجی و توسعه مناسبات اقتصادی، جایگزین توسعه همکاری‌های سیاسی و امنیتی با دولت‌های همراه شد و از دیگر سو، روابط با کشورهای در حال توسعه به محور تصمیم‌سازی تبدیل شد. اما آنچه اهمیت دارد و به‌عنوان ابتکار دولت سیزدهم به‌شمار می‌رود، بازنگری جغرافیایی در محیط سیاست خارجی ایران است. دولت ابراهیم رئیسی از روزهای ابتدای کار خود، با ایجاد یک سطح‌بندی واقع‌گرایانه، همسایگان را در اولویت سیاست خارجی خود قرار داد. راهبردی‌سازی و ایجاد پیوند مستحکم همه‌جانبه با چین، روسیه

ایران

دانشمند

سینمای امید در آسمان اکتبر

از دشت ارژن تا قله‌های بیوتکنولوژی

گفت‌وگو با دکتر فریدون مهدوی رئیس هیئت مدیره شرکت سیناژن

موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
منتشر کرد

www.daneshmandonline.ir
www.irannewspaper.ir

دانشمند

با سابقه‌ترین مجله دانش و فناوری به زبان فارسی